

11. tanulmány

A Szentlélek megszorítása és a munkájával szembeni ellenállás

Szombat délután – március 11.

Szeretném, ha minden testvérünk megértené, mennyire komoly dolog a Szentlélek megszorítása, amikor az ember egyedül akar munkálkodni, és megtagadja az Úr szolgálatát, mivel túl súlyos a keresztje, vagy nehezebbre esik lemondani énjéről. A Szentlélek minden szívben ott szeretne lakni. Ha szívesen, kitüntetett vendégként várják, befogadói tökéletességre lelnek Krisztusban. Az elkezdett hasznos munka végbemegy bennük is: szent gondolatok, mennyei érzések, a Jézuséhoz hasonló tettek veszik át a tisztátalan gondolatok, ellenséges érzelmek és lázadó tevékenységek helyét.

A Szentlélek a mi égi Tanítónk. Ha elfogadjuk tanításait, bölcsőbbek leszünk a megváltás kérdését illetően. Örködnünk kell a szívünk felett, hiszen gyakran elfeledkezünk a kapott mennyei leckékről, és helyette szentségtelen elménk és természetünk utasításait követjük. Mindenkinek keményen kell küzdenie énje legyőzéséért. Figyeljete a Szentlélek sürgető szavára! Ha ezt teszitek, Ő folyamatosan megismétli intéseit, míg a tőle érkező benyomások örökre elrejtenek titeket a Kősziklába. – *Counsels on Health*, 561. old.

Sohasem volt még eddig Isten népének ekkora szüksége az ígérek beteljesedésére. Engedjétek, hogy hitetek karja áttörje a sötétséget, és erőteljesen a véghetetlen Hatalom karjába kapaszkodjék! Amikor a bűntől való elszakadásunk szükségességéről beszélünk, jusson eszünkbe, hogy Krisztus a bűnösök megváltásáért jött a világunkba, és „Ő mindenképpen üdvözítheti is azokat, akik általa járulnak Istenhez”

(Zsid 7:25). Előjogunk hinni abban, hogy vére által képes minden folttól, vétektől megtisztítani bennünket. Nem korlátozhatjuk Izrael Szentjének hatalmát. Ő úgy vár bennünket, ahogy vagyunk: bűnösen és mocskosan. Az Ő vére elégséges számunkra.

Figyelmeztetek, hogy ne szomorítsd meg a Szentlelket azzal, hogy bűnös életmódot folytatsz! Ha kísértésbe esel, ne csüggedj el! A mögötünk lévő századok során folyamatosan hangzott az ígélet: „Ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus.” (1Jn 2:1) Már csak ezért az egyetlen ígéletért is folyamatosan háláadt kellene zengedezniük halandó ajkunknak. Gyűjtsük össze az ígéletek gyöngyszemeit, hogy amikor Sátán temérdek bűnünk miatt vádol minket, és megpróbál kételkedést szítani bennünk Isten megváltó hatalmát illetően, elismételhessük Krisztus szavait: „Aki hozzám jön, semmiképpen ki nem vetem.” (Jn 6:37) – *Lift Him Up*, 341. old.

Milyen sokszor megszomorítjuk a Szentlelket folyamatos elégedetlenkedésünkkel! Mindez azért történik, mert szem elől tévesztettük Krisztust. Ha rátekintünk, aki fájdalmainkat hordozta, és áldozatul adta értünk életét, hogy mi is örvendezhessünk kimondhatatlan dicsősége gazdagságának, észre fogjuk venni, mennyire megenyhülnek a nehézségeink, betegségeink és megpróbáltatásaink. Gondolj csak bele: Megváltód a kereszten függött, kínozva, verve, gúnyolva, mégsem panaszkodott, hanem zokszó nélkül elszenvetde a terheket. Ilyen a mi mennyei Urunk, akinek örök trónja van. Vállalta a gyötrelmeket az előtte álló boldogságra tekintve: az öröme, hogy az emberiség végre örök életet kaphat. – *Lift Him Up*, 248. old.

Vasárnap – március 12.: Ellenállni a Szentléleknek

Krisztus kijelentette, hogy mennybemenetele után el fogja küldeni ajándékként egyháza számára a Vigasztalót, aki betölti üresen maradt helyét. A Vigasztaló a Szentlélek – Krisztus életének Lelke, a gyülekezet hatékonyságának kulcsa, világosság, a világ Élete. Jézus meggyőző befolyást és erőt adott Lelkének, hogy elvehesse a bűnöket.

Isten rám bízta, hogy népe minden egyes tagjával megoszam, mennyire fontos figyelni a Szentlélekre és sosem ellenkezni a Krisztus által küldött Vigasztaló munkájával. Legyetek nagyon körültekintőek, nehogy az ellenkező irányba tegyetek lépéseket. A Szentlélekről szólva az Üdvözítő megpróbálta tanítványai gondolatait a menny gondolataihoz emelni, hogy megértsék, mennyire magasztos dologról van szó. Törekedjünk megérteni szavait! Igyekezzünk értékelni ezt a csodás ajándékot, amit az Úr kiárasztott ránk! Keressük a Szentlélek teljességét! – *This Day With God*, 257. old.

A Megváltó folyamatosan magához vonzza az embert, aki azonban gúny tárgyává teszi figyelmeztetéseit, ellenáll meggyőző, megtérésre vezető erejének, és nem veszi észre, mennyire égető szüksége van a kegyelemre bűnei eltörlése végett. Jézus magához hívja, a Lélek munkálkodik érte, próbálja őt meggyőzni, hogy akaratát Isten akaratának rendelje alá, de mivel meghívása válasz nélkül marad, a Szentlélek megszorodik, majd távozik. A bűnös a vétkeit választja, hitetlenségben kíván maradni minden bizonyíték ellenére, mely hitre biztatta, míg már semmilyen további érv nem segíthet rajta. (...) Egy másik vonásnak enged: a Sátánénak. A sötétség hatalmasságára hallgat. Végzetes az ilyen magatartás, a megtéretlen lélek zord sötétségbe roskad. Az emberiség körében általánossá vált az effajta istenkáromlás, amely egy kis apróságból ered, míg a bűnös végül egyáltalán nem érez lelkiismeret-furdalást, bűnbánatot – ennek következtében aztán bűnbocsánatot sem talál. (...)

Akik ellenállnak Isten Lelkének, talán azt gondolják magukban, hogy valamikor a jövőben ők is megtérnek, hogy eljön a nap, amikor majd készen állnak határozott reformot hozni életükben, a bűneik azonban akkor már erejük felett valók lesznek. Akik olyan sok időn keresztül tétováznak a világosságban járni, azokat a kapott világosság és előjogok mértéke szerint borítja be a sötétség. (...)

Soha, de soha ne gondold, hogy szabadon játszodozhatsz a kapott lehetőségekkel. Keresd Isten akaratát; ne azért tanulmányozd, hogy kiskapukat keress az Úr törvényének megkerülésére, hanem ellenkezőleg: kutasd, hogyan teljesítheted azokat őszintén és igazán, és miként

szolgálhat az annak, akinek birtokában vagy. – *That I May Know Him*, 244. old.

A hívők közösségének tagjai nem szabad, hogy elhanyagolják az összejöveteleken való részvételt, mivel Isten ezáltal szeretné gyermekeit egységre vezetni, hogy segítsék, támogassák, bátorítsák egymást keresztény szeretetben és közösségben. (...)

Frissítsük fel gondolatainkat az Úr és köztünk lévő közösség által. Mivel Isten nagy napja szemmel láthatóan közeledik, nekünk is gyakrabban kell találkozoznunk egymással, hogy az Igét tanulmányozzuk és biztassuk egymást, hogy mindvégig kitartsuk a hitben. Földi összejöveteleink a menny rendelt eszközei, és ezeken keresztül lehetőségünk van szóba elegyedni egymással, és mennyei segítséget kaphatunk a felkészülésben. – *Our High Calling*, 166. old.

Hétfő – március 13.: Megszomorítani a Szentlelket – 1. rész

Láttam, hogy az egész menny szívéen viseli megváltásunkat. Csak mi ne vegyük komolyan? Hanyagok legyünk, mintha nem lenne fontos, hogy megmenekülünk vagy elveszünk? Vessük meg Krisztus értünk hozott áldozatát? Sokan bizony ezt teszik. Játszanak a felajánlott könyörülettel, és magukra vonják Isten helytelenítő tekintetét. A Szentlelket nem lehet örökre szomorítani. Ha tovább folytatjuk, el fog hagyni bennünket. Miután az Úr mindent megtett, amit az emberek megmentéséért lehetett, ám ha ők az életükkel azt bizonyítják, hogy semmibe veszik Jézus felajánlott kegyelmét, halál lesz az osztályrészük, drágán vásárolt halál. Rettenetes halál lesz, mert el kell viselniük Krisztus kereszten elszendvedett kínját, amivel megvásárolta nekik az üdvösséget, amit visszautasítanak. Akkor megtudják, mit veszítettek – örök életet és halhatatlan örökséget. Az mutatja a lelkek értékét, hogy ilyen nagy áldozatba került a megmentésük. Amikor a drága lélek elveszett, már örökre elveszett. – *Bizonyságtételek*, 1. kötet, 124. old.

Akik a nekik tetsző utat akarják követni, azokat az a veszély fenyegeti, hogy az Úr hajlamaikra hagyja őket, és azt képzelik, hogy Isten Lelké-

nek irányítását követik. A körülmények és tények elég világosan rámutatnak némelyek kötelességére, mégis barátaik rábeszélésére és hajlamaikra hallgatva letérnek a kötelesség ösvényéről, szemet hunynak az eset világos bizonyítékai előtt, majd látszólag lelkiismeretesen, hosszan és buzgón imádkoznak világosságért. A buzgalom érzése tölti el őket az ügyben, és ráfogják, hogy ez az Isten Lelke. De ezzel csak ámitják magukat. Az ilyen fajta viselkedés megszorítja a Szentlelket. Volt ugyan világosságuk, a tényekből kikövetkeztethették volna kötelességüket, mégis néhány kellemes indok a helytelen irányba billentette értelmüket, ezeket szorgalmazták az Úr előtt, ezekkel ostromolják őt, a Mindenható pedig hagyja, hogy a maguk feje után menjenek. Olyan erős az arra irányuló hajlandóságuk, hogy a maguk útját járják, hogy az Úr hagyja, hogy azt tegyék, majd pedig viselik a következményeket. – *Bizonyságtételek*, 3. kötet, 73. old.

Önmagunkért felelünk a menny ítélőszéke előtt. A szenthely mérlegén mérik le jellemünket. Legyen hát mindenkinek őszinte vágya, hogy alázatosan és vigyázva járjon, nehogy elmulassza ragyogtatni világosságát a világnak, s emiatt nehogy híjával legyen Isten kegyelmének, és mindent elveszítsen. Tegyük félre minden széthúzást, nézeteltérést, szórászhagosogatást a rosszindulatú beszéddel és a keserűségek melengetésével együtt, ápoljuk inkább az egymás iránti kedvességet, szeretetet és szánalmat, hogy beteljesedjen Jézus imája, amit tanítványai egységéért mondott, és úgy legyünk egyek, ahogy Ő is egy az Atyával. A gyülekezet összhangja és egysége hitelesíti a világnak szóló üzenetet, hogy Jézus az Isten Fia.

A valódi megtérés mindig is valódi szeretethez vezet Krisztus és azok iránt, akikért meghalt. – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 279. old.

Kedd – március 14.: Megszomorítani a Szentlelket – 2. rész

„Kövessétek tehát Isten példáját, mint kedves gyermekei.” (Ef 5:1)
 A keresztyének legyenek olyanok, mint Krisztus. Legyen ugyanolyan a lelkületük, ugyanúgy hassanak az emberekre, s legyenek erkölcsileg feddhetetlenek, mint amilyen Ő volt. A bálványimádó és romlott szívű ember tartson bűnbánatot, és térjen Istenhez. A büszkék és öngazultak alázzák meg magukat, váljanak bűnbánóvá és alázatossá. Aki világias

gondolkodású, vonja vissza szívének a világ hitványságaihoz tapadt indáit, és fonódjék Istenre. Feltétlenül lelki gondolkodásúvá kell válnunk. Aki becstelen és aki hazug, változzon igazságossá és igazzá. A nagyra-vágyó és irigy rejtse el magát Jézusban, az Ő dicsőségére törekedjen, és ne a magáéra. Gyűjtsön kincset a mennyben. Aki elhanyagolta az imát, érezze át annak szükségességét, hogy titkon és családjában is imádkozzon, tárja kéréseit a legkomolyabban Isten elé.

Mint az igaz és élő Isten imádóinak, gyümölcsöt kell teremnünk, mégpedig a rendelkezésünkre álló világossággal és kiváltságokkal arányban. – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 249–250. old.

Krisztusban az Úr önmagát adta oda bűneinkért. Jézus szenvedte el a kegyetlen halált a kereszten. Ő, az igaz, hordozta értünk, gonoszokért, a bűn terheit, hogy ki tudja nyilatkoztatni nekünk szeretetét, s ezáltal magához tudjon vonzani bennünket. Ezt üzeni nekünk: „Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasok, megengedvén egymásnak, miképpen az Isten is a Krisztusban megbocsátott nektek.” (Ef 4:32)

Lakozzék hát Krisztus, az isteni élet bennetek! Általatok is nyilatkozzon meg a mennyben született szeretet, ami reményt ébreszt a reményvesztettben, és mennyei békét áraszt a bűntől lesújtott szívbe. Amint Istenhez közeledünk, Ő azt a feltételt szabja, hogy mivel irgalmasságot nyertünk tőle, adjuk át magunkat Urunk irgalmasságának hirdetésére. – *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 114. old.

Isten minden ember számára helyet biztosít a megváltási tervben, és mindenkire bíz feladatot. Senki sem lehet úgy Krisztus testének a része, hogy közben tétlen marad... Isten népének tevékenysége változatos, de minden munkát ugyanaz a Lélek irányít. A munkások összhangban együttműködnek, hiszen mindeniküket ugyanaz az isteni erő uralja. Úgy kell mozogniuk, mint egy jól megszerkesztett gép részeinek, amelyben a különböző funkciókat ellátó alkatrészek kiegészítik egymást. Mindenkinek be kell töltenie az elrendelt helyét, és el kell végeznie a számára kijelölt feladatot. Isten arra hívja egyháza tagjait, hogy „vegyenek Szentlelket”, jussanak testvéri együttérzésre, érdeklődési körüket szeretetben közelítsék egymáshoz.

Semmi sem gyengíti jobban a gyülekezetet, mint a széthúzás és a veszekedés. Senki sem harcol jobban Krisztus és az igazság ellen, mint az ilyen lélek. (...)

Akinek szívében Krisztus lakik, testvére szívében is felismeri Jézust. A Megváltó sosem harcol saját maga ellen. Sosem próbálná önmaga ellen irányítani befolyását. A keresztényeknek a Lélek egységében kell betölteniük küldetésüket, bármi is legyen az, hogy a test egésze tökéletes legyen. – *My Life Today*, 276. old.

Szerda – március 15.: Kioltani a Szentlelket

Régebben Isten a próféták és az apostolok által szólt az emberekhez, napjainkban a Szentlelke által tesz bizonyosságot. Olyan időket élünk, amikor Isten Lelke inti és tanítja népét, hogy az megismerje akaratát, és az Ő útjait kövesse.

Az első napokban kapott üzenetet meg kell tartanunk, hogy e végső időkben is biztosan követhessük azt.

A *Bizonyágtételeket* gyümölcsei alapján ítéljétek meg. Milyen lelket sugárizik belőlük? Milyen befolyással voltak rátok? Aki akarja, magáévá teheti a látomások gyümölcseit.

Sátán következő csalása, hogy hatástalanítja Isten Lelkének bizonyágtételét. „Mikor nincs mennyei látás, a nép elvadul.” (Péld 29:18) Sátán különböző utakon, más-más eszközök által tevékenykedik ravaszul, hogy Isten maradék népének az igazi bizonyosságba vetett hitét lerombolja. Hamis látomásokat küld, hogy félrevezessen minket, hogy hazugságot keverjen az igazságba, és undort ébresszen az emberekben, hogy amikor azok a *látomás* szót hallják, rögtön vakbuzgóságnak tekintsék. Az őszinte lelkek azonban az igazságot a hamissággal összevetve különbséget tesznek majd a kettő között.

Ha kételkedtek a *Bizonyágtételek*ben, és figyelmen kívül hagyjátok azokat – holott valamikor bíztatok kijelentéseiben –, Sátán támadásainak teszitek ki magatokat. Az ördög minden erejét beveti, hogy nyílt lázadásra serkentsen, és ez a jóvátételmentes lázadás teljes romláshoz vezet. – *The Faith I Live By*, 296. old.

Az embereknek van hatalmuk Isten Lelkét elfojtani, mert hatalmukban áll választani. Teljesen szabadon cselekedhetnek. Lehetnek engedelmesek Megváltónk neve és kegyelme által, vagy engedetlenek, és láthatják a következményeket.

Az ember felelős a szent és örök igazság elfogadásáért vagy elvetéséért. Isten Lelke állandóan bizonytságot tesz, és az emberek vagy az igazság mellett, vagy ellene döntenek. Milyen fontos tehát, hogy Krisztus követői, akik nyomában munkálkodnak, csakis úgy cselekedjenek, hogy később ne kelljen megbánniuk! – *Az evangélium szolgálói*, 130. old.

A szentség azt jelenti, hogy teljesen az Istené vagyunk, és lelkünket átadjuk neki. Akaratunkat, sőt, gondolatainkat is Jézus akaratával hozzuk összhangba. Szerelme ekkor megtölti a szívünket, hogy mások lelkét is felvidíthassuk. – *Adventista Biblia-kommentár*, 6. kötet, 1076. old.

Isten gyermekeinek világosan el kell különülniük a világtól, mint akik teljes odaadással és tiszta szívvel szolgálják Őt, nem tulajdonítják maguknak a dicsőséget, és emlékeznek arra, hogy ünnepélyes szövetségkötésben fogadalmat tettek az Úr és kizárólag az Úr szolgálatára. (...)

Krisztus földi élete a menny törvényének tökéletes ábrázolása volt. Amikor azok jelleme, akik Isten gyermekeinek vallják magukat, hasonló lesz a Jézuséhoz, engedelmeskedni fognak az Atya parancsolatainak. Az Úr bízhat bennük, és azok közé sorolhatja őket, akik mennyei családját fogják alkotni. A Megváltó igazságának dicsőséges palástjába öltözött helyük lesz a király lakomáján. Joguk lesz ahhoz, hogy a vérrel megmosott sokaság közé álljanak.

Mindent Jézus példájának fényében kell szemlélnünk. Ő az igazság. Ő az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert, aki e világra jött. FigyeljeteK szavára, kövesséteK példáját önmegtagadásban és önfeláldozásban. Tekintsetek Krisztus érdemeire, jellemének dicsőségére, amellyel bír, azért, hogy nekteK ajándékozza, rátok ruházza. Akik Őt követik, nem élnek a kedvteléseiknek. Az emberi mértékegységek csak gyenge nádszálak. Az Úr mértékegysége a jellem tökéletessége. – *Isten csodálatos kegyelme*, 148. old.

Csütörtök – március 16.: Káromlás a Szentlélek ellen

Sokan úgy beszéltek Jézus ellen, hogy nem vették észre isteni természetét, ők még a Szentlélek által beláthatják és megbánhatják tévedésüket, és bocsánatban részesülhetnek. Krisztus vére minden bűnt lemos, bármilyen legyen is az, ha a lélek megbánja és hisz, ám ha valaki elutasítja a Szentlélek munkáját, az oda kerül, ahol nincs számára megtérés, sem hit. Isten Lelke munkálkodik a szívben, s ha az ember készakarva utasítja el, és sátáninak minősíti, akkor azt a csatornát vágja el, amin át Isten kapcsolatba léphet vele. Ha egy lélek végleg visszautasítja a Szentlelket, akkor az Úr már semmit sem tehet érte. – *Jézus élete*, 321. old.

Aki saját elképzeléseit Isten tisztán kinyilatkoztatott akarata fölé emeli, az egyiptomi fáraóhoz hasonlóan beszél: „Kicsoda az Úr, hogy a szavára hallgassak?” (2Móz 5:1) A világosság bármilyen jellegű elutasítása megkeményíti a szívet és elhomályosítja az értelmet; az embereknek így egyre nehezebb különbséget tenniük jó és rossz között, és egyre bátrabban ellenállnak a menny akaratának.

Isten hatalma minden újabb bizonyítékának elutasítása egyre erőteljesebb és kitartóbb ellenszegülést váltott ki az egyiptomi uralkodóból az Úrral szemben. Ezt a hozzáállást folytatva a véges ember tovább harcolt a végtelen Isten kinyilatkoztatott akaratával szemben. A fáraó esete jól szemlélteti a Szentlélek elleni bűnt. „Amit vet az ember, azt aratja is.” (Gal 6:7) A Mindenható fokozatosan visszavonta Lelkét. Mivel az uralkodó korlátozni próbálta az Ő hatalmát, Isten a legkeményebb zsarnok: saját énje kezébe adta őt. – *Adventista Biblia-kommentár*, 1. kötet, 1100. old.

Mi is a Szentlélek elleni bűn? Szándékosan Sátánnak tulajdonítani a Szentlélek munkáját. Tegyük fel például, hogy valaki tanúja Isten Lelke különleges tevékenységének. Meggyőző bizonyíték van a birtokában, hogy valakinek a szolgálata összhangban áll a Szentírással, a Szentlélek tanúsítja a lelkének, hogy a munka Istentől származik. Később azonban kísértésbe esik: góg, önhittség vagy más ördögi vonás lesz úrrá rajta, és elveti e tevékenység isteni eredetének összes bizonyítékát; kijelenti, hogy amit azelőtt a Lélek hatalmának ismert el, azt az ördög hatalma vitte végbe. Isten az Ő Szentlelkének közvetítésével munkálkodik az ember szívében. Ha valaki szándékosan elveti a Szentlelket, és kijelenti, hogy

mindez Sátántól származik, akkor nincs többé közvetítő számára, akin át az Úr érintkezhetne vele. Azzal, hogy megtagadják a bizonyítékot, melyet Isten kegyelmesen nekik adott, kirekesztik a szívükben ragyogó világosságot, és sötétségben maradnak. Így igazolódik be Krisztus szava: „Ha tehát a világosság benned sötétség, mekkora lesz maga a sötétség!” (Mt 6:23) Aki e bűnt elkövette, ideig-óráig Isten gyermekének tűnhet, de amikor a körülmények jobban feltárják a jellemét, és felszínre hozzák a lelkiületét, akkor majd kiderül, hogy az ellenség területén áll, annak fekete lobogója alatt.

Testvérem, a Lélek ma hív téged. Jöjj teljes szíveddel Jézushoz! Bánd meg bűneidet, valld be azokat Istennek, hagyd el minden álnokságot, és magadévá teheted összes ígését: „Térjetelek hozzám mindnyájan, és megszabadultok.” Ez a kegyelem hívása. – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 634. old.

Péntek – március 17.: További tanulmányozásra

Pátriárkák és próféták, „Kóré lázadása” című fejezet.